

Podstawy ROOTa

Maciej Trzebiński

Instytut Fizyki Jądrowej
Polskiej Akademii Nauk

Praktyki studenckie na LHC

IFJ PAN

6 lipca 2015

W wyniku zderzenia cząstek na akceleratorze mogą powstać inne cząstki.

Pojedyncze zderzenie nazywamy **przypadkiem**.

Przykład: W akceleratorze LHC krążą w przeciwnych kierunkach dwie paczki po 10^{11} protonów. Załóżmy, że w pewnym miejscu paczki się mijają tak, że dokładnie jedna para protonów oddziałuje (zderza się ze sobą). W wyniku tego zderzenia powstaje 10 pionów dodatnich (π^+), 9 pionów ujemnych (π^-), neutron, proton i 12 fotonów. Każda z tych cząstek może zostać zmierzona w detektorze, np. możemy wyznaczyć jej trajektorię, pęd, energię *itd*.

Wiązki krążą nadal i po kilku "minięciach" znów następuje sytuacja, w której dokładnie dwa protony się zderzają. Tym razem produkują się dwa protony, trzy piony dodatnie i trzy piony ujemne.

Proszę zauważyć, że:

- te zderzenia są niezależne – jedno nie ma wpływu na drugie,
- ilość informacji dostępnych w danym zderzeniu jest różna (w pierwszym zderzeniu informację o 32 pędach, w drugim o 8),
- rodzaj informacji jest ten sam – tzn. możemy zdefiniować uniwersalne zmienne opisujące np. ilość cząstek w danym przypadku ($n = 32$ w pierwszym oraz $n = 8$ w drugim), pęd każdej cząstki (np. px_1, px_2, \dots, px_n).

Makro-świat

- Determinizm
- Jeśli znamy warunki początkowe (położenia i prędkości) oraz działające siły możemy przewidzieć co się stanie

Mikro-świat

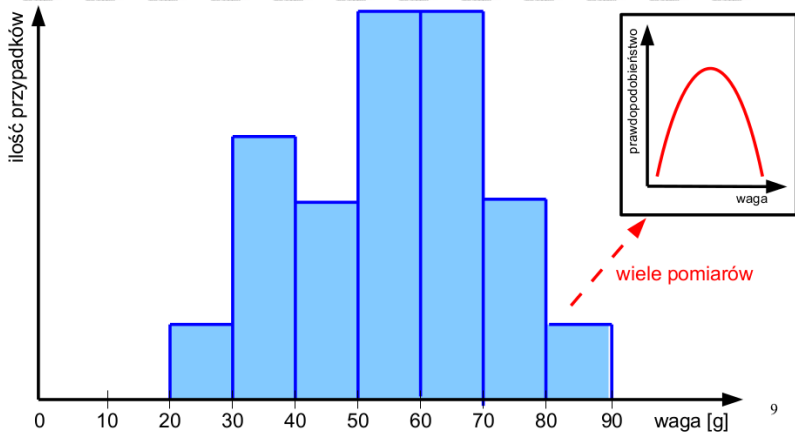
- Badanie mikro-świata – zderzanie cząstek
- Rozmiar protonu: $1 \text{ fm} = 10^{-15} \text{ m} = 10^{-12} \text{ mm}$
- Rozmiar elektronu: mniejszy niż 1/1000 protonu (nie wiadomo jak mały)
- Nie da się zmierzyć parametrów początkowych
- Efekty kwantowe – nawet jeśli znalibyśmy warunki początkowe, nie można przewidzieć wyniku

- Nie znamy dokładnie warunków początkowych
- Nawet jeśli znalazłbyśmy warunki początkowe, nie można przewidzieć wyniku
- Z tego samego eksperymentu dostajemy raz taki wynik, raz inny
- Podstawowe prawa fizyki rządzą prawdopodobieństwami (częstościami występowania) określonych wyników
- Analiza prawdopodobieństw → **statystyka**

Cechy charakterystyczne:

- waga
- kolor,
- kształt,
- zapach,
- smak.

9

Analiza danych – jak odróżnić jabłka od gruszek

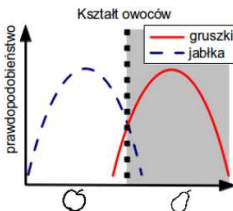
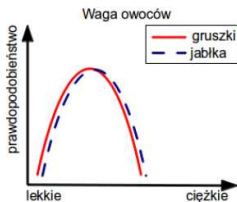

Cechy charakterystyczne:

- waga } ☹️ **zbliżone cechy**
- kolor, } ☺️ **dobra zmienna!**
- kształt, } ☹️ **skomplikowana analiza (chemiczna)**
- zapach, }
- smak. }

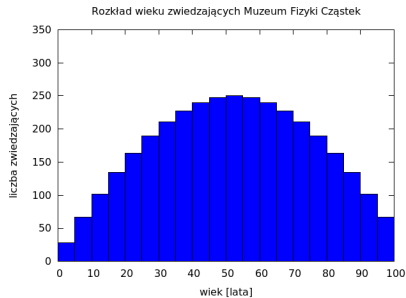
Uwaga!

Zawsze znajdują się gruszki mające wiele cech jabłek!

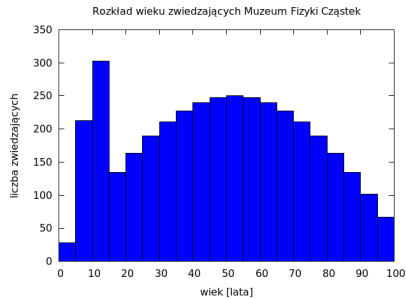

Wiek zwiedzających muzeum Fizyki Cząstek

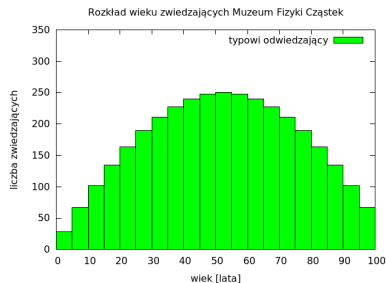
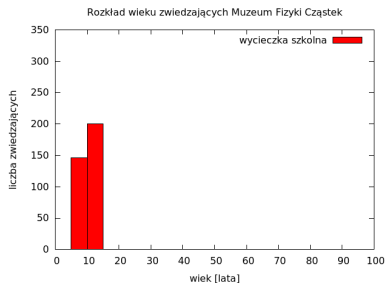
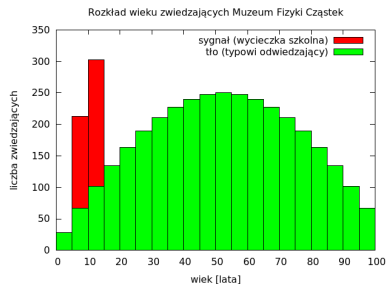
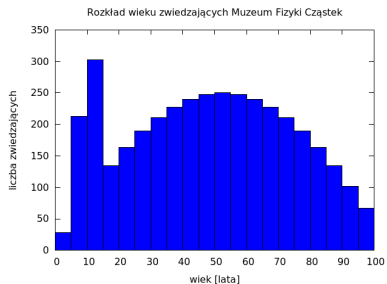
Typowy rozkład:

Pewnego razu:

O czym świadczy taka zmiana?

Cel oprogramowania ROOT

Stworzenie oprogramowania do analizy danych w fizyce wysokich energii:

- grafika przedstawiająca dane (histogramy, punkty, ...)
- struktury danych (ntuple, drzewa)
- procedury do analizy danych
- pliki skompresowane zawierające dane w formacie niezależnym od systemu operacyjnego

Instalacja:

<http://root.cern.ch/drupal/content/downloading-root>

Na naszym systemie w CC1 pakiet ROOT został już zainstalowany.

Uruchomić program ROOT:

```
root
```

Zamknąć program ROOT:

```
.q (w konsoli programu)
```

Otworzyć program ROOT z opcją "-l", a następnie go zamknąć:

```
root -l
```

```
.q
```

Ze strony praktyk ściągnąć przykładowy plik w formacie ROOT
(mc_signal.root):

za pomocą przeglądarki (zapisać w katalogu /media/cw_ROOT) lub polecenia
wget

```
http://atlas.ifj.edu.pl/praktyki/materialy/cwiczenie6/mc_signal.root
```

Otworzyć plik programem ROOT:

```
root -l mc_signal.root
```

Wylistować zawartość pliku:

```
.ls (w konsoli programu)
```

Co znaczą wyświetlone informacje?

Przypadki znajdują się w `ntuple`. Wyświetlić informacje o pierwszym przypadku:

```
ntuple->Show(1)
```

Co zostało wyświetlone?

Wyświetlić informację o piątym przypadku.

Wyświetlić informację o wszystkich przypadkach:

```
ntuple->Scan()
```

Jakie informacje zostały wyświetlone? Jest tego trochę dużo (10 000), nie będziemy oglądać wszystkich (q)

Wyświetlmy informację o pierwszych 10 przypadkach. Na logikę:

```
ntuple->Scan(10)
```

Nie działa? Jaki błąd został wyświetlony? Jaka składnia została podpowiedziana przez ROOTa?

```
ntuple->Scan(" ", " ", " ", 10)
```

```
ntuple->Scan(" ", " ", " ", 10, 25)
```

TBrowser a
lub
new TBrowser

Zadania.

Używając interface graficznego:

- wyświetlić zawartość pliku `mc_signal.root`,
- wyświetlić zawartość drzewa `ntuple`,
- wyświetlić histogram zmiennej `m`,
- wyświetlić histogram zmiennej `x1`,
 - ile jest wejść do histogramu?
 - jaka jest liczba binów?
 - w jakim zakresie rysowane są wartości?
 - jaka jest średnia?
- zmienić skalę na osi `y` na logarytmiczną,
- wyświetlić histogram zmiennej `x6` i zmienić skalę na osi `y` na liniową,
- czy wartości w histogramach są związane z wartościami wyświetlanymi wcześniej za pomocą poleceń `Show` oraz `Scan`?

ROOT oferuje nam automatyczne narzędzia do tworzenia klas:

```
ntuple->MakeClass("pierwszy_program_ROOT")
```

Jaka informacja została podana przez ROOTa?

Wyjść z ROOTa i wylistować zawartość katalogu. Powstały dwa nowe pliki: główny (.C) oraz nagłówkowy (.h). Pliki te są tzw. makrem programu ROOT – można je uruchomić bezpośrednio przy jego użyciu. Mają składnię opartą na C++.

Uruchomić makro pierwszy_program_ROOT.C

```
root -l pierwszy_program_ROOT.C
```

lub

```
root -l
```

```
.x pierwszy_program_ROOT.C
```

```

1  #ifndef pierwszy_program_ROOT_h
2  #define pierwszy_program_ROOT_h
3  #include <TROOT.h>
4  #include <TChain.h>
5  #include <TFile.h>
6  class pierwszy_program_ROOT {
7  public :
8      TTree          *fChain;    ///
9      Int_t          fCurrent;   ///
10     // Declaration of leaf types
11     Float_t         m;
12     Float_t         x1;
13     Float_t         x2;
14     // List of branches
15     TBranch         *b_m;      ///
16     TBranch         *b_x1;    ///
17     TBranch         *b_x2;    ///
18
19     pierwszy_program_ROOT(TTree *tree=0);
20     virtual ~pierwszy_program_ROOT();
21     virtual Int_t    Cut(Long64_t entry);
22     virtual Int_t    GetEntry(Long64_t entry);
23     virtual Long64_t LoadTree(Long64_t entry);
24     virtual void     Init(TTree *tree);
25     virtual void     Loop();
26     virtual Bool_t   Notify();
27     virtual void     Show(Long64_t entry = -1);
28 };
29 #endif

```

```
1 void pierwszy_program_ROOT::Init(TTree *tree)
2 {
3     // Set branch addresses and branch pointers
4     if (!tree) return;
5     fChain = tree;
6     fCurrent = -1;
7     fChain->SetMakeClass(1);
8
9     fChain->SetBranchAddresses("m", &m, &b_m);
10    fChain->SetBranchAddresses("x1", &x1, &b_x1);
11    fChain->SetBranchAddresses("x2", &x2, &b_x2);
12    Notify();
13 }
```



```
1 #define pierwszy_program_ROOT_cxx
2 #include "pierwszy_program_ROOT.h"
3 #include <TH2.h>
4 #include <TStyle.h>
5 #include <TCanvas.h>
6
7 void pierwszy_program_ROOT::Loop()
8 {
9     if (fChain == 0) return;
10
11     Long64_t nentries = fChain->GetEntriesFast();
12
13     Long64_t nbytes = 0, nb = 0;
14     for (Long64_t jentry=0; jentry<nentries;jentry++) {
15         Long64_t ientry = LoadTree(jentry);
16         if (ientry < 0) break;
17         nb = fChain->GetEntry(jentry);   nbytes += nb;
18         // if (Cut(ientry) < 0) continue;
19     }
20 }
```

Zmodyfikować plik `.C` tak aby:

- wyświetlił na ekran numer przypadku,
- wyświetlił na ekran wartość parametru m dla danego przypadku,
- wyświetlił na ekran wartość parametru m tylko dla przypadków, gdy $x_1 > 1$.

Definicja histogramu jednowymiarowego (klasa TH1F.h):

```
TH1F *h1 = new TH1F("nazwa", "tytul", nbin, xmin, xmax);
```

nbins – liczba binów (int)

xmin – początek osi X (float lub double)

xmax – koniec osi X (float lub double)

Wypełnienie histogramu danymi:

```
h1->Fill(zmienna);
```

Definicja histogramu dwuwymiarowego TH2F.h:

```
TH2F *h2 = new TH2F("nazwa", "tytul", nbinx, xmin, xmax, nbiny,
```

```
ymin, ymax);
```

```
h2->Fill(zmiennax, zmiennay);
```

Tworzenie pliku:

```
TFile *plik = new TFile("plik.root", "RECREATE");
```

Inne opcje to: "NEW" – tworzenie nowego, błąd gdy już istnieje, "READ" – otwarcie tylko do odczytu

Zapisanie histogramu do pliku:

```
h1->Write();
```

Zamknięcie i zapisanie pliku:

```
plik->Close();
```

Stworzyć plik `histogramy.root` zawierający:

- histogram zmiennej m ,
- histogram zmiennej x_1 ,
- histogram zmiennej m pod warunkiem, że $x_1 > 1$,
- histogram zmiennej x pod warunkiem, że $x_1 > 1$.

Podpowiedź: należy zmodyfikować makro `pierwszy_program_ROOT.C`

Zadanie dodatkowe:

Do pliku `histogramy.root`:

- dodać histogram dwuwymiarowy zmiennych x_1 oraz x_2 ,
- dodać histogram jednowymiarowy zmiennej x_1 z wagą 1000.

Histogramy tworzone przez ROOTa nie są najpiękniejsze – czas to zmienić!

Otwarcie pliku i zadeklarowanie histogramu:

```
TFile * f = new TFile("histogramy.root", "READ");  
TH1F * h;  
f->GetObject("nazwa_histogramu", h);
```

TCanvas – kanwa do rysowania

```
TCanvas *c = new TCanvas("nazwa", "tytul");  
Ustawienie rysowania w tej kanwie  
c->cd();
```

Narysowanie histogramu na kanwie:

```
hh->Draw();
```

Narysowanie drugiego histogramu na tej samej kanwie:

```
h->Draw("same");
```

Zapisanie okna jako rysunku:

```
c->SaveAs("histogram.png");
```

Zapisanie okna jako rysunku w formacie wektorowym:

```
c->SaveAs("histogram.eps");
```

Do wyświetlania plików *.eps służy np. program GhostView:

```
gv -watch nazwa_pliku.eps&
```

Zmiana lewego marginesu kanwy:

```
c1->SetLeftMargin(0.14);
```

Zmiana osi y na logarytmiczną:

```
gPad->SetLogy(1);
```

Zmiana wielkości czcionki podpisu osi x :

```
h->GetXaxis()->SetTitleSize(0.05);
```

Zmiana odległości między osią x a podpisem:

```
h->GetXaxis()->SetTitleOffset(1.25);
```

Zmiana wielkości czcionki liczb na skali osi x :

```
h->GetXaxis()->SetLabelSize(0.05);
```

Zmiana odległości między osią x liczbami na skali:

```
h->GetXaxis()->SetLabelOffset(0.01);
```

Ustawienie maksimum na osi y :

```
h->SetMaximum(2.e-2);
```

Ustawienie tytułu wykresu:

```
h->SetTitle("opis");
```

Ustawienie tytułu osi x :

```
h->GetYaxis()->SetTitle("opis");
```

Zmiana koloru linii:

```
h->SetLineColor(2);
```

Zmiana stylu linii:

```
h->SetLineStyle(1);
```

Uwaga: powiązanie cyfr z kolorami/stylami można znaleźć w Internecie.

Zmiana grubości:

```
h->SetLineWidth(3);
```

Dodanie tekstu do obrazka:

```
TLatex tekst;
```

```
tekst.SetTextSize(0.05);
```

```
tekst.DrawLatex(pozx, pozy, "#sqrt{s} = 14 TeV");
```

pozx – początek napisu względem osi X

pozy – początek napisu względem osi Y

Legenda:

```
TLegend *legenda = new TLegend(0.75,0.8,0.97,0.97);
```

```
legenda->AddEntry(h, "ópis wejścia", "l");
```

opcje: l – linia, p – punkt, f – prostokąt, e – błąd na osi Y

```
legenda->SetTextSize(0.05);
```

```
legenda->SetFont(42);
```

```
legenda->Draw("same");
```

Procedura *fitowania* pozwala na dopasowanie funkcji do danych. W programie ROOT można z niej korzystać na kilka sposobów:

1. Tryb interaktywny:

- otworzyć plik `.root` zawierający histogramy,
- uruchomić `TBrowser`,
- wyświetlić histogram,
- wybrać `Tools -> FitPanel`,

2. Przez polecenie, w przypadku gdy funkcja jest predefiniowana w programie ROOT:

```
h->Fit("gaus");
```

Znane funkcje:

- **gaus** – funkcja Gaussa z trzema parametrami (p_0 , p_1 , p_2):

$$f(x) = p_0 \cdot \exp(-0.5 \cdot ((x - p_1)/p_2)^2),$$
- **expo** – eksponenta z dwoma parametrami: $f(x) = \exp(p_0 + p_1 \cdot x)$,
- **polN** – wielomian N-tego stopnia: $f(x) = p_0 + p_1 \cdot x + p_2 \cdot x^2 + \dots$

3. Przez dopasowanie funkcji zdefiniowanej przez użytkownika:

```
TF1 *f1 = new TF1("f1", "[0]*x*sin([1]*x)", -3, 3);
```


1. Za pomocą `FitPanel` dopasować krzywą Gaussa do rozkładu m .
Jakie są parametry fitu? Co one znaczą? Jakie są błędy?
2. Zmienić zakres fitowania na 2.9 – 3.1.
Czy dofitowane wartości uległy zmianie?
3. Napisać makro, które:
 - wczytuje histogram rozkładu m z pliku `histogramy.root`,
 - rysuje go na kanwie,
 - zmienia kolor linii na niebieski a jej styl na linię przerywaną,
 - dodaje następujący opis osi X : "masa układu, m [GeV]",
 - dodaje następujący opis osi Y : "liczba przypadków",
 - fituje krzywą Gaussa do histogramu,
 - zapisuje go w pliku `masa.eps`.
4. Zadanie dodatkowe: wypróbować pozostałe opcje rysowania.

W makrze `pierwszy_program_ROOT.C` dodać funkcję główną:

```
1 int main(){
2     pierwszy_program_ROOT a;
3     a.Loop();
4
5     return 0;
6 }
```

Potrzebne są biblioteki ROOTa. Nie znajdują się one w domyślnych katalogach przeszukiwanych przez g++, dlatego trzeba go o tym poinformować:

```
g++ -I 'root-config --incdir' -o program program.C 'root-config --libs'
```

Zadania:

1. Sprawdzić, co robią polecenia `root-config --incdir` oraz `root-config --libs` wpisane w terminalu.
2. Zmodyfikować makro `pierwszy_program_ROOT.C`, tak by je można było skompilować g++.1